

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/789

zo 17. apríla 2019,

ktorou sa stanovujú pravidlá výkonu autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom uplatniteľné na niektoré online vysielania vysielateľov a retransmisie televíznych a rozhlasových programov a ktorou sa mení smernica Rady 93/83/EHS

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) S cieľom prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu je potrebné umožniť v členských štátoch rozsiahlejšie šírenie televíznych a rozhlasových programov s pôvodom v iných členských štátoch v prospech používateľov v celej Únii uľahčením licencovania autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom k dielam a iným predmetom ochrany, ktoré sú súčasťou vysielania určitých typov televíznych a rozhlasových programov. Televízne a rozhlasové programy sú dôležitými prostriedkami podpory kultúrnej a jazykovej rozmanitosti a sociálnej súdržnosti a širšieho prístupu k informáciám.
- (2) Vývoj v oblasti digitálnych technológií a internetu zmenil rozširovanie televíznych a rozhlasových programov a prístup k nim. Používatelia čoraz viac očakávajú, že budú mať prístup k televíznym a rozhlasovým programom naživo i na požiadanie prostredníctvom tradičných kanálov, napríklad prostredníctvom satelitu alebo kábla, ale aj prostredníctvom online služieb. Vysielatelia preto čoraz častejšie ponúkajú okrem vlastného vysielania televíznych a rozhlasových programov aj online služby, ktoré sú doplnkom k takémuto vysielaniu, ako napríklad služby súbežného vysielania a služby spätného sledovania. Prevádzkovatelia retransmisie, ktorí spájajú vysielanie televíznych a rozhlasových programov do balíkov a poskytujú ich používateľom súbežne s pôvodným prenosom vysielania v nezmenenej a neskrátenej podobe, používajú rôzne spôsoby retransmisie, ako napríklad cez káblové, satelitné, digitálne pozemské a mobilné siete alebo siete s uzavretým okruhom založené na internetovom protokole, ako aj cez otvorený internet. Okrem toho prevádzkovatelia, ktorí distribuujú televízne a rozhlasové programy používateľom, získavajú signál vysielateľov rôznymi spôsobmi vrátane priameho vstupu. Na strane používateľov rastie dopyt po prístupe k vysielaniu televíznych a rozhlasových programov, nielen s pôvodom v ich členských štátoch, ale aj v iných členských štátoch. K takýmto používateľom sa radia príslušníci jazykových menších Únie, ale aj osoby, ktoré žijú v inom členskom štáte, než je ich členský štát pôvodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 125, 21.4.2017, s. 27.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 28. marca 2019 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. apríla 2019.

- (3) Vysielatelia denne vysielajú množstvo hodín televíznych a rozhlasových programov. Uvedené programy obsahujú rôzny obsah, ako napríklad audiovizuálne, hudobné, literárne alebo diela výtvarného umenia, ktoré sú podľa práva Únie chránené autorským právom alebo právami súvisiacimi s autorským právom alebo obomi právami súčasne. Dôsledkom toho je zložitý proces vysporiadania práv s množstvom nositeľov práv k rôznym kategóriám diel a iných predmetov ochrany. Tieto práva je často potrebné vysporiadať v krátkom časovom horizonte, najmä pri príprave spravodajských alebo publicistických programov. Ak chcú vysielatelia svoje online služby sprístupňovať cezhranične, musia získať potrebné práva k dielam a iným predmetom ochrany pre všetky príslušné územia, čím sa vysporiadanie práv ešte viac komplikuje.
- (4) Prevádzkovatelia retransmisie zvyčajne ponúkajú viaceré programy obsahujúce rôzne diela a iné predmety ochrany a majú málo času na získanie potrebných licencií a preto ich vysporiadanie práv nesmierne zaťažuje. Autori, producenti a iní nositelia práv podliehajú riziku, že sa ich diela a iné predmety ochrany použijú bez súhlasu alebo vyplatenia primeranej odmeny. Takáto odmena za retransmisiu ich diel a iných predmetov ochrany je dôležitá na zabezpečenie rozmanitej ponuky obsahu, čo je aj v záujme spotrebiteľov.
- (5) Práva k dielam a iným predmetom ochrany sú harmonizované okrem iného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽³⁾ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES⁽⁴⁾, ktoré poskytujú vysokú úroveň ochrany nositeľov práv.
- (6) Smernica Rady 93/83/EHS⁽⁵⁾ uľahčuje cezhraničné satelitné vysielanie a káblovú retransmisiu televíznych a rozhlasových programov z iných členských štátov. Ustanovenia danej smernice o vysielaní vysielateľov sa však obmedzujú na satelitné vysielanie, a preto sa nevzťahujú na online služby, ktoré sú doplnkom k vysielaniu. Okrem toho ustanovenia týkajúce sa retransmisii televíznych a rozhlasových programov z iných členských štátov sa obmedzujú na súčasné, nezmenené a neskrátené retransmisie káblovými alebo mikrovlnnými systémami a nevzťahujú sa na retransmisie šírené inými technológiami.
- (7) Preto by sa malo uľahčiť cezhraničné poskytovanie online služieb, ktoré sú doplnkom k vysielaniu, a retransmisii televíznych a rozhlasových programov s pôvodom v iných členských štátoch, a to prispôbením právneho rámca týkajúceho sa výkonu autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom relevantných pre tieto činnosti. Uvedené prispôbenie by malo zohľadniť financovanie a výrobu kreatívneho obsahu, najmä audiovizuálnych diel.
- (8) Táto smernica by sa mala vzťahovať na doplnkové online služby ponúkané vysielateľom, ktoré sú v jasnom podriadenom vzťahu voči vysielaniu tohto vysielateľa. K uvedeným službám patria služby poskytujúce prísne lineárny prístup k televíznym a rozhlasovým programom súbežne s vysielaním a služby, ktoré v rámci vymedzenej časovej lehoty po odvysielaní poskytujú prístup k televíznym a rozhlasovým programom, ktoré už vysielateľ odvysielal, takzvané služby spätného sledovania. K doplnkovým online službám, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, okrem toho patria služby poskytujúce prístup k materiálu, ktorý obohacuje alebo inak doplnia vysielanie televíznych a rozhlasových programov vysielané vysielateľmi, vrátane upútaviek na obsah príslušného programu, jeho rozšírenia, doplnenia alebo recenzie. Táto smernica by sa mala vzťahovať na doplnkové online služby, ktoré používateľom poskytujú vysielatelia spolu so službou vysielania. Táto smernica by sa mala vzťahovať aj na doplnkové online služby, ku ktorým – hoci sú v jasnom podriadenom vzťahu voči vysielaniu – môžu mať používatelia prístup nezávisle od služby vysielania bez toho, aby museli vopred získať prístup ku službe vysielania, napríklad prostredníctvom predplateného. Tým nie je dotknutá sloboda vysielateľov ponúkať

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Smernica Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii, (Ú. v. ES L 248, 6.10.1993, s. 15).

takéto doplnkové online služby bezplatne alebo za poplatok. Poskytovanie prístupu k jednotlivým dielam alebo iným predmetom ochrany, ktoré boli začlenené do televízneho alebo rozhlasového programu, alebo k dielam alebo iným predmetom ochrany, ktoré nesúvisia so žiadnym programom vysielaným vysielateľom, ako sú služby poskytujúce prístup k jednotlivým hudobným alebo audiovizuálnym dielam, hudobným albumom či videám, napríklad služby videa na požiadanie, by nemalo patriť do rozsahu služieb, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

- (9) Na uľahčenie vysporiadania práv na cezhraničné poskytovanie doplnkových online služieb je potrebné zaviesť zásadu krajiny pôvodu, pokiaľ ide o výkon autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom vo vzťahu k aktom uskutočňovaným v priebehu poskytovania doplnkovej online služby, prístupu k nej alebo jej používania. Uvedená zásada by sa mala vzťahovať na vysporiadanie všetkých práv, ktoré sú potrebné na to, aby vysielateľ mohol verejne prenášať alebo sprístupňovať verejnosti svoje programy pri poskytovaní doplnkových online služieb, vrátane vysporiadania autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom k dielam alebo iným predmetom ochrany používaným v programoch, napríklad práva k zvukovým záznamom či umeleckým výkonom. Zásada krajiny pôvodu by sa mala výlučne uplatňovať na vzťah medzi nositeľmi práv, alebo subjektmi zastupujúcimi nositeľov práv, ako sú napríklad organizácie kolektívnej správy, a vysielateľmi a výhradne na účely poskytovania doplnkovej online služby, prístupu k nej alebo jej používania. Zásada krajiny pôvodu by sa nemala uplatňovať na žiadny následný verejný prenos diel alebo iných predmetov ochrany po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami alebo na akékoľvek následné sprístupňovanie diel ani iných predmetov ochrany verejnosti, a to po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami, takým spôsobom, že k nemu jednotlivec môže mať prístup z miesta a v čase, ktoré si sám zvolí, alebo ani na akékoľvek následné vyhotovenie rozmnoženín diel alebo iných predmetov ochrany, ktoré sú obsiahnuté v doplnkovej online službe.
- (10) Vzhľadom na osobitosti mechanizmov financovania a licencovania určitých audiovizuálnych diel, ktoré sú často založené na udeľovaní výhradných územných licencií, je v prípade televíznych programov vhodné obmedziť rozsah uplatňovania zásady krajiny pôvodu stanovenej v tejto smernici na určité typy programov. K uvedeným typom programov by mali patriť spravodajské a publicistické programy, ako aj vlastná produkcia vysielateľov, ktorú v plnom rozsahu sami financovali, a to aj vtedy, keď finančné prostriedky, ktoré títo vysielatelia používajú na financovanie svojej produkcie, pochádzajú z verejných zdrojov. Na účely tejto smernice treba vlastnú produkciu vysielateľov chápať ako produkciu, ktorú vysielateľ financuje z vlastných zdrojov, avšak vynímajúc produkciu, ktorú vysielateľ zadá producentom, ktorí sú nezávislí od vysielateľa, a koprodukcii. Z rovnakých dôvodov by sa zásada krajiny pôvodu nemala vzťahovať na televízne vysielanie športových podujatí podľa tejto smernice. Zásada krajiny pôvodu by sa mala uplatňovať len v prípade, že vysielateľ používa programy v rámci svojich vlastných doplnkových online služieb. Nemala by sa vzťahovať na udeľovanie licencií na vlastnú produkciu vysielateľa tretím stranám vrátane iných vysielateľov. Zásada krajiny pôvodu by nemala mať vplyv na slobodu nositeľov práv a vysielateľov dohodnúť sa v súlade s právom Únie na obmedzenom využívaní ich práv vrátane územných obmedzení.
- (11) Zásada krajiny pôvodu stanovená v tejto smernici by nemala viesť k akejkoľvek povinnosti vysielateľov verejne prenášať alebo sprístupňovať verejnosti programy v rámci svojich doplnkových online služieb, ani poskytovať doplnkové online služby v inom členskom štáte, než je štát, v ktorom majú svoje hlavné sídlo.
- (12) Keďže poskytovanie doplnkovej online služby, prístup k nej alebo jej používanie sa v súlade s touto smernicou posudzuje, akoby sa odohrávali výhradne v členskom štáte, v ktorom má vysielateľ svoje hlavné sídlo, zatiaľ čo doplnková online služba sa môže *de facto* poskytovať cezhranične aj do iných členských štátov, strany pri stanovovaní výšky platby za predmetné práva zohľadnia všetky aspekty doplnkovej online služby, ako sú vlastnosti služby vrátane trvania online dostupnosti programov zahrnutých v službe, publikum vrátane divákov v členskom štáte, v ktorom má vysielateľ hlavné sídlo, a v iných členských štátoch, v ktorých sa poskytuje prístup k doplnkovej online službe a v ktorých sa táto služba používa, a poskytované jazykové verzie. Naďalej by však malo byť možné používať osobitné metódy výpočtu výšky platby za práva podliehajúce zásade krajiny pôvodu, ako sú metódy založené na príjmoch vysielateľa z online služieb, ktoré používajú najmä rozhlasoví vysielatelia.
- (13) Na základe zásady zmluvnej slobody bude možné naďalej obmedzovať využívanie práv, ktorých sa týka zásada krajiny pôvodu stanovená v tejto smernici, za predpokladu, že akékoľvek takéto obmedzenie je v súlade s právom Únie.

- (14) Prevádzkovatelia retransmisie môžu používať rôzne technológie, keď pre verejnosť uskutočňujú súčasnú, nezmenenú a neskrátenú retransmisiu pôvodného vysielania televíznych alebo rozhlasových programov z iného členského štátu. Signál nesúci programy môžu prevádzkovatelia retransmisie získať od vysielateľov, ktorí ho sami prenášajú verejnosti, a to rôznymi spôsobmi, napríklad zachytávaním signálu prenášaného vysielateľmi alebo prijímaním signálu priamo od nich prostredníctvom techniky známej ako priamy vstup. Služby takýchto prevádzkovateľov sa môžu ponúkať prostredníctvom satelitných, digitálnych pozemských, mobilných sietí alebo sietí s uzavretým okruhom založených na internetovom protokole a podobných sietí alebo prostredníctvom služieb prístupu k internetu vymedzených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 ⁽⁶⁾. Prevádzkovatelia retransmisie, ktorí na retransmisiu používajú takéto technológie, by preto mali patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice a mali by využívať výhody vyplývajúce z mechanizmu, ktorým sa zavádza povinná kolektívna správa práv. S cieľom zabezpečiť dostatočnú ochranu proti neoprávnenému použitiu diel a iných predmetov ochrany, čo je osobitne dôležité v prípade platených služieb, by sa služby retransmisie ponúkané prostredníctvom služieb prístupu k internetu mali zahrnúť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice len v prípade, keď sa tieto služby retransmisie poskytujú v prostredí, v ktorom môžu mať k retransmisii prístup len oprávnení používatelia, a keď je úroveň poskytovanej bezpečnosti obsahu porovnateľná s úrovňou bezpečnosti obsahu prenášaného prostredníctvom spravovaných sietí, ako sú káblové siete alebo siete s uzavretým okruhom založené na internetovom protokole, v ktorých je retransmitovaný obsah šifrovaný. Uvedené požiadavky by mali byť uskutočniteľné a primerané.
- (15) Na retransmisiu pôvodného vysielania televíznych a rozhlasových programov potrebujú prevádzkovatelia retransmisie získať súhlas od nositeľov výhradného práva na verejný prenos diel alebo iných predmetov ochrany. Na zabezpečenie právnej istoty pre prevádzkovateľov retransmisie a na prekonanie rozdielov v oblasti služieb retransmisie vo vnútroštátnom práve by sa mali uplatňovať podobné pravidlá, aké sa uplatňujú na káblovú retransmisiu podľa smernice 93/83/EHS. Pravidlá podľa uvedenej smernice zahŕňajú povinnosť vykonávať právo udeliť alebo odmietnuť súhlas prevádzkovateľovi retransmisie prostredníctvom organizácie kolektívnej spravy. Podľa týchto pravidiel zostáva právo udeliť alebo odmietnuť súhlas ako také nedotknuté a len spôsob výkonu tohto práva je do určitej miery regulovaný. Nositelia práv by za retransmisiu svojich diel a iných predmetov ochrany mali dostať primeranú odmenu. Pri stanovovaní primeraných licenčných podmienok vrátane licenčného poplatku za retransmisiu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ ⁽⁷⁾ by sa okrem iného mala zohľadniť ekonomická hodnota používania práv v obchode vrátane hodnoty prisudzovanej spôsobu retransmisie. Tým nie je dotknutý kolektívny výkon práva na jedinú primeranú odmenu pre výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov za verejný prenos komerčných zvukových záznamov, ako sa stanovuje v článku 8 ods. 2 smernice 2006/115/ES, ani smernica 2014/26/EÚ, a najmä jej ustanovenia týkajúce sa práv nositeľov práv pri výbere organizácie kolektívnej spravy.
- (16) Táto smernica by mala umožňovať, aby sa dohody uzatvárané medzi organizáciou kolektívnej spravy a prevádzkovateľmi retransmisie, pokiaľ ide o práva, na ktoré sa vzťahuje povinná kolektívna správa práv podľa tejto smernice, rozšírili aj na práva nositeľov práv, ktorých organizácia kolektívnej spravy nezastupuje, a to bez toho, aby mali uvedení nositelia práv možnosť vylúčiť svoje diela alebo iné predmety ochrany z pôsobnosti tohto mechanizmu. V prípadoch, keď existuje viac než jedna organizácia kolektívnej spravy, ktorá spravuje práva určitej kategórie pre dané územie členského štátu, by malo byť úlohou členského štátu, pre ktorého územie sa prevádzkovateľ retransmisie snaží vysporiadať práva na retransmisiu, aby určil, ktorá organizácia, resp. organizácie kolektívnej spravy majú právo udeliť alebo odmietnuť súhlas na retransmisiu.
- (17) Predmetom povinnej kolektívnej spravy práv uplatňovanej na retransmisie by nemali byť žiadne práva vysielateľov týkajúce sa ich vysielaní, vrátane práv k obsahu programov. Prevádzkovatelia retransmisie a vysielatelia majú vo všeobecnosti pretrvávajúce obchodné vzťahy, v dôsledku čoho prevádzkovatelia retransmisie poznajú vysielateľov. Vysporiadanie práv s vysielateľmi je preto pre týchto prevádzkovateľov pomerne jednoduché. V dôsledku toho získanie potrebných licencií od vysielateľov nepredstavuje pre prevádzkovateľov retransmisie takú záťaž ako získavanie licencií od nositeľov práv k dielam a iným predmetom ochrany, ktoré sú súčasťou televíznych a rozhlasových programov, ktoré retransmitujú. Proces udeľovania licencií na práva, ktorých nositeľmi sú vysielatelia, preto nie je potrebné zjednodušovať. Treba však zabezpečiť, aby v prípade, keď

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 310, 26.11.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 84, 20.3.2014, s. 72).

vysielatelia a prevádzkovatelia retransmisie začnú rokovať, rokovali o udeľovaní licencií na práva na retransmisiu, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, v dobrej viere. V smernici 2014/26/EÚ sa stanovujú podobné pravidlá, ktoré sa uplatňujú na organizácie kolektívnej správy.

- (18) Pravidlá stanovené v tejto smernici týkajúce sa práv na retransmisiu vykonávaných vysielateľmi, pokiaľ ide o ich vlastné vysielanie, by nemali obmedzovať možnosť nositeľov práv previesť svoje práva buď na vysielateľa, alebo na organizáciu kolektívnej správy a priamo im tak umožniť podieľať sa na odmene, ktorú vypláca prevádzkovateľ retransmisie.
- (19) Členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať pravidlá retransmisie stanovené v tejto smernici a v smernici 93/83/EHS na situácie, keď sa pôvodné vysielanie, ako aj retransmisia uskutočňujú na ich území.
- (20) S cieľom zabezpečiť právnu istotu a zachovať vysokú úroveň ochrany nositeľov práv je vhodné stanoviť, že v prípade, keď vysielatelia prenášajú prostredníctvom priameho vstupu signál nesúci programy len distribútorom signálu bez toho, aby priamo prenášali svoje programy verejnosti, a distribútori signálu prenášajú tento signál nesúci programy svojim používateľom, aby mohli sledovať alebo počúvať programy, posudzuje sa to, akoby dochádzalo len k jednému jedinému verejnému prenosu, na ktorom sa svojou časťou podieľajú vysielatelia, ako aj distribútori signálu. Vysielatelia a distribútori signálu by preto od nositeľov práv mali získať súhlas na svoju vlastnú konkrétnu časť tohto jediného verejného prenosu. Účasť vysielateľa a distribútora signálu na tomto jedinom verejnom prenose by nemala viesť k vzniku spoločnej zodpovednosti vysielateľa a distribútora signálu za tento verejný prenos. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť stanoviť na vnútroštátnej úrovni pravidlá na získanie súhlasu na takýto jediný verejný prenos, vrátane príslušných platieb dotknutým nositeľom práv, s prihliadnutím na používanie diel a iných predmetov ochrany vysielateľom a distribútorom signálu v súvislosti s jediným verejným prenosom. Distribútori signálu, podobne ako prevádzkovatelia retransmisie, sú vystavení značnej záťaži súvisiacej s vysporiadaním práv, s výnimkou práv, ktorých nositeľmi sú vysielatelia. Členské štáty by preto mali mať možnosť zabezpečiť, aby distribútori signálu pri svojich prenosoch využívali mechanizmus povinnej kolektívnej správy práv rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu, ako prevádzkovatelia retransmisie využívajú pri retransmisii, na ktorú sa vzťahuje smernica 93/83/EHS a táto smernica. Ak distribútori signálu vysielateľom poskytujú len technické prostriedky v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie na zaistenie príjmu vysielania alebo na zlepšenie príjmu tohto vysielania, distribútori signálu by sa nemali považovať za účastníkov verejného prenosu.
- (21) Pokiaľ vysielatelia prenášajú signál nesúci programy priamo verejnosti, čím vykonávajú pôvodné vysielanie, a tiež prenášajú uvedený signál iným organizáciám prostredníctvom techniky priameho vstupu, napríklad na zabezpečenie kvality signálov na účely retransmisie, prenosi týchto iných organizácií predstavujú samostatný verejný prenos, ktorý je odlišný od prenosu vykonávaného vysielateľom. V uvedených situáciách by sa mali uplatňovať pravidlá retransmisie stanovené v tejto smernici a v smernici 93/83/EHS, zmenenej touto smernicou.
- (22) V záujme zabezpečenia efektívnej kolektívnej správy práv a presného rozdelenia príjmov získaných prostredníctvom mechanizmu povinnej kolektívnej správy práv, ktorý zavádza táto smernica, je dôležité, aby organizácie kolektívnej správy viedli v súlade s povinnosťami týkajúcimi sa transparentnosti stanovenými v smernici 2014/26/EÚ riadne záznamy o členstve, licenciách a použití diel a iných predmetov ochrany.
- (23) S cieľom zabrániť obchádzaniu uplatňovania zásady krajiny pôvodu prostredníctvom predlžovania platnosti existujúcich zmlúv o výkone autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom týkajúcich sa poskytovania doplnkovej online služby, ako aj prístupu k doplnkovej online službe alebo jej používania, je potrebné uplatňovať zásadu krajiny pôvodu aj na existujúce zmluvy, ale s prechodným obdobím. Počas tohto prechodného obdobia by sa táto zásada na tieto existujúce zmluvy nemala uplatňovať, poskytujúc tým čas, aby ich v prípade potreby bolo možné zosúladiť s touto smernicou. Takisto je potrebné stanoviť prechodné obdobie s cieľom umožniť vysielateľom, distribútorom signálu a nositeľom práv prispôsobiť sa novým pravidlám o použití diel a iných predmetov ochrany prostredníctvom priameho vstupu stanoveným v ustanoveniach tejto smernice o prenose programov prostredníctvom priameho vstupu.

- (24) V súlade so zásadami lepšej právnej regulácie by sa táto smernica vrátane jej ustanovení o priamom vstupe mala po uplynutí určitého času od nadobudnutia účinnosti preskúmať s cieľom posúdiť okrem iného jej prínos pre únijských spotrebiteľov, jej vplyv na kreatívny priemysel v Únii a na úroveň investícií do nového obsahu, a tým aj jej prínos súvisiaci so zlepšením kultúrnej rozmanitosti v Únii.
- (25) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Hoci touto smernicou môže dochádzať k zásahu do výkonu práv nositeľov práv, keďže pri výkone práva na verejný prenos v oblasti služieb retransmisie sa uskutočňuje povinná kolektívna správa práv, je potrebné túto povinnú kolektívnu správu práv zaviesť cielene a obmedziť ju na špecifické služby.
- (26) Keďže ciele tejto smernice, a to podpora cezhraničného poskytovania doplnkových online služieb pre určité typy programov a uľahčenie retransmisii televíznych a rozhlasových programov s pôvodom v iných členských štátoch, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu ich rozsahu a účinkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov. Pokiaľ ide o cezhraničné poskytovanie doplnkových online služieb, touto smernicou nevzniká vysielateľom povinnosť takéto služby cezhranične poskytovať. Touto smernicou nevzniká ani prevádzkovateľom retransmisie povinnosť začleniť do svojich služieb televízne alebo rozhlasové programy s pôvodom v iných členských štátoch. Táto smernica sa týka iba výkonu niektorých práv na retransmisii v rozsahu potrebnom na zjednodušenie licencovania autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom pre dané služby a s ohľadom na televízne a rozhlasové programy s pôvodom v iných členských štátoch.
- (27) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch ⁽⁸⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V prípade tejto smernice považuje zákonodarca predloženie takýchto dokumentov za odôvodnené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy

Táto smernica stanovuje pravidlá, ktorých cieľom je zlepšiť cezhraničný prístup k väčšiemu počtu televíznych a rozhlasových programov, a to uľahčením vysporiadania práv na poskytovanie online služieb, ktoré sú doplnkové k vysielaniu niektorých typov televíznych a rozhlasových programov, a na retransmisii televíznych a rozhlasových programov. Tiež stanovuje pravidlá prenosu televíznych a rozhlasových programov prostredníctvom procesu priameho vstupu.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „doplnková online služba“ je online služba pozostávajúca z poskytovania televíznych a rozhlasových programov verejnosti, ktoré uskutočňuje alebo zabezpečuje a za ktoré zodpovedá vysielateľ, a to súbežne s vysielaním týchto programov vysielateľom alebo počas vymedzeného časového obdobia po ich odvysielaní vysielateľom, ako aj z poskytovania všetkých materiálov, ktoré sú pre takéto vysielanie doplnkové;

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. „retransmisia“ je každá súčasná, nezmenená a neskrátená retransmisia, iná než káblová retransmisia vymedzená v smernici 93/83/EHS, určená na príjem pôvodného vysielania televíznych alebo rozhlasových programov z iného členského štátu verejnosťou, pokiaľ sa takéto pôvodné vysielanie uskutočňuje po drôte alebo vzduchom, vrátane satelitného vysielania, nie však online vysielania, a to za predpokladu, že:
 - a) retransmisiu uskutočňuje iná strana než vysielateľ, ktorý uskutočnil pôvodné vysielanie alebo ktorý zabezpečil a bol zodpovedný za toto pôvodné vysielanie, bez ohľadu na spôsob, akým strana vykonávajúca retransmisiu získava od vysielateľa signál nesúci programy na účel retransmisie, a
 - b) ak ide o retransmisiu prostredníctvom služby prístupu k internetu vymedzenej v článku 2 druhom odseku bode 2riadenia (EÚ) 2015/2120, uskutočňuje sa v spravovanom prostredí;
3. „spravované prostredie“ je prostredie, v ktorom prevádzkovateľ retransmisie poskytuje oprávneným používateľom zabezpečenú retransmisiu;
4. „priamy vstup“ je technický proces, pri ktorom vysielateľ prenáša signál nesúci programy inej organizácii, než je vysielateľ, a to takým spôsobom, že signál nesúci programy nie je počas tohto prenosu prístupný verejnosti.

KAPITOLA II

Doplňkové online služby vysielateľov

Článok 3

Uplatňovanie zásady krajiny pôvodu na doplnkové online služby

1. Verejný prenos diel alebo iných predmetov ochrany po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami a sprístupňovanie verejnosti diel alebo iných predmetov ochrany po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, že jednotlivec môže mať k nim prístup z miesta a v čase, ktoré si sám zvolí, uskutočňované pri poskytovaní:

- a) rozhlasových programov a
- b) televíznych programov, ktorými sú
 - i) spravodajské a publicistické programy alebo
 - ii) vlastné produkcie vysielateľa a ním financované v plnom rozsahu,

verejnosti v rámci poskytovania doplnkovej online služby, ktorá je uskutočňovaná alebo zabezpečená vysielateľom alebo za ktorú je vysielateľ zodpovedný, ako aj vyhotovovanie rozmnoženín takých diel alebo iných predmetov ochrany, ktoré sú potrebné na poskytovanie takejto online služby, na prístup k nej alebo jej používanie pre rovnaké programy, sa na účely výkonu autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom, ktoré sú pre uvedené spôsoby použitia relevantné, posudzujú, akoby sa uskutočňovali výhradne v členskom štáte, v ktorom má vysielateľ svoje hlavné sídlo.

Prvý pododsek písm. b) sa nevzťahuje na vysielanie športových podujatí a diel a iných predmetov ochrany, ktoré sú ich súčasťou.

2. Členské štáty zabezpečia, aby pri stanovovaní výšky platby za práva, na ktoré sa vzťahuje zásada krajiny pôvodu uvedená v odseku 1, strany zohľadnili všetky aspekty doplnkovej online služby, ako sú vlastnosti služby vrátane trvania online dostupnosti programov poskytovaných v rámci tejto služby, publikum a poskytované jazykové verzie.

Prvý pododsek nevyklučuje výpočet výšky platieb na základe príjmov vysielateľa.

3. Zásada krajiny pôvodu stanovená v odseku 1 sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zmluvná sloboda nositeľov práv a vysielateľov dohodnúť sa v súlade s právom Únie na obmedzení využívania takýchto práv vrátane práv uvedených v smernici 2001/29/ES.

KAPITOLA III

Retransmisia televíznych a rozhlasových programov

Článok 4

Výkon práv na retransmisiu nositeľmi práv inými než vysielateľmi

1. Na retransmisiu programov musia udeliť súhlas nositelia výhradného práva na verejný prenos.

Členské štáty zabezpečia, aby nositelia práv mohli vykonávať svoje právo udeliť alebo odmietnuť súhlas na retransmisiu iba prostredníctvom organizácie kolektívnej správy.

2. Ak nositeľ práv nepreviedol správu práva uvedeného v odseku 1 druhom pododseku na organizáciu kolektívnej správy, organizácia kolektívnej správy, ktorá spravuje práva rovnakej kategórie pre územie členského štátu, pre ktoré sa prevádzkovateľ retransmisie snaží vysporiadať práva na retransmisiu, sa považuje za oprávnenú udeliť alebo odmietnuť súhlas na retransmisiu za tohto nositeľa práv.

Avšak keď práva danej kategórie pre územie príslušného členského štátu spravuje viac než jedna organizácia kolektívnej správy, je úlohou členského štátu, pre ktorého územie sa prevádzkovateľ retransmisie snaží vysporiadať práva na retransmisiu, aby rozhodol, ktorá organizácia, resp. organizácie kolektívnej správy majú právo udeliť alebo odmietnuť súhlas na retransmisiu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby nositeľ práv mal rovnaké práva a povinnosti vyplývajúce z dohody medzi prevádzkovateľom retransmisie a organizáciou, resp. organizáciami kolektívnej správy, ktoré konajú podľa odseku 2, ako nositelia práv, ktorí túto organizáciu, resp. organizácie kolektívnej správy poverili zastupovaním. Členské štáty tiež zabezpečia, aby nositeľ práv mohol tieto práva uplatňovať počas obdobia, ktoré stanoví príslušný členský štát, pričom toto obdobie nesmie byť kratšie ako tri roky od dátumu retransmisie, ktorej súčasťou je jeho dielo alebo iný predmet ochrany.

Článok 5

Výkon práv na retransmisiu vysielateľmi

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa článok 4 neuplatňoval na práva na retransmisiu vykonávané vysielateľom vo vzťahu k jeho vlastnému vysielaniu bez ohľadu na to, či tieto príslušné práva sú jeho vlastné alebo boli naňho prevedené inými nositeľmi práv.
2. Členské štáty stanovujú, že ak vysielatelia a prevádzkovatelia retransmisie vstupujú do rokovaní o udelení súhlasu na retransmisiu podľa tejto smernice, tieto rokovania sa budú viesť v dobrej viere.

Článok 6

Mediácia

Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné požiadať o pomoc jedného alebo viacerých mediátorov podľa článku 11 smernice 93/83/EHS vtedy, ak medzi organizáciou kolektívnej správy a prevádzkovateľom retransmisie alebo medzi prevádzkovateľom retransmisie a vysielateľom nedôjde k uzavretiu dohody o udelení súhlasu na retransmisiu vysielania.

Článok 7

Retransmisia pôvodného vysielania s pôvodom v tom istom členskom štáte

Členské štáty môžu stanoviť, že pravidlá uvedené v tejto kapitole a v kapitole III smernice 93/83/EHS sa uplatňujú na situácie, keď sa pôvodné vysielanie, ako aj retransmisia uskutočňujú na ich území.

KAPITOLA IV

Prenos programov prostredníctvom priameho vstupu

Článok 8

Prenos programov prostredníctvom priameho vstupu

1. Ak vysielateľ prenáša svoj signál nesúci programy prostredníctvom priameho vstupu distribútorovi signálu bez toho, aby vysielateľ sám súběžne prenášal tento signál nesúci programy priamo verejnosti, a distribútor signálu prenáša uvedený signál nesúci programy verejnosti, vysielateľ a distribútor signálu sa považujú za účastníkov jediného verejného prenosu, na ktorý musia od nositeľov práv získať súhlas. Členské štáty môžu stanoviť spôsoby na získanie súhlasu od nositeľov práv.
2. Členské štáty môžu stanoviť, že články 4, 5 a 6 tejto smernice sa uplatňujú *mutatis mutandis* na výkon práva nositeľov práv udeliť alebo odmietnuť súhlas distribútorom signálu na prenos uvedený v odseku 1, ktorý sa uskutočňuje jedným z technických prostriedkov uvedených v článku 1 ods. 3 smernice 93/83/EHS alebo v článku 2 bode 2 tejto smernice.

KAPITOLA V

Záverečné ustanovenia

Článok 9

Zmena smernice 93/83/EHS

V článku 1 smernice 93/83/EHS sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Na účely tejto smernice je „káblová retransmisia“ súčasná, nezmenená a neskrátená retransmisia pomocou káblu alebo mikrovlnného systému na príjem pôvodného vysielania z iného členského štátu verejnosťou, a to po drôte alebo vzduchom, vrátane satelitného vysielania, televíznych alebo rozhlasových programov určených na prijímanie verejnosťou, bez ohľadu na to, ako prevádzkovateľ káblovej retransmisie získava od vysielateľa signál nesúci programy na účel retransmisie.“

Článok 10

Preskúmanie

1. Do 7. júna 2025 Komisia vykoná preskúmanie tejto smernice a Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru predloží správu o hlavných zisteniach. Správa sa zverejní a sprístupní verejnosti na webovej stránke Komisie.
2. Členské štáty poskytnú Komisii včas relevantné a potrebné informácie na vypracovanie správy uvedenej v odseku 1.

Článok 11

Prechodné ustanovenie

Dohody o výkone autorského práva a s ním súvisiacich práv týkajúce sa verejného prenosu diel alebo iných predmetov ochrany po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami a sprístupňovania verejnosti diel alebo iných predmetov ochrany po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami, takým spôsobom, že jednotlivec k nim môže mať prístup z miesta a v čase, ktoré si sám zvolí, uskutočňované pri poskytovaní doplnkovej online služby, ako aj vyhotovovania rozmnoženín, ktoré sú potrebné na poskytovanie takejto online služby, prístup k nej alebo jej používanie, účinné k 7. júnu 2021, podliehajú článku 3 od 7. júna 2023, pokiaľ sa ich platnosť po tomto dátume skončí.

Súhlasy získané na verejný prenos podľa článku 8 a ktoré sú účinné k 7. júnu 2021, podliehajú ustanoveniam článku 8 od 7. júna 2025, pokiaľ sa ich platnosť po tomto dátume skončí.

Článok 12

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 7. júna 2021. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 13

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 14

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 17. apríla 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA
